

Светска криза дотиче и Кубу иако је ова земља, због америчке блокаде, у делимичној изолацији. Ембарго који држе САД је оштетио Кубу за милијарде долара. Упркос томе, Кубанци верују да ће се изборити са кризом.

„Ембарго у области трговине потврђује у којој мери се Америка према Куби агресивно постављала. ЦИА је преко 600 пута покушала да ликвидира Фидела Кастра. Оптуживали су нас за кршење људских права, а они су ти који муче људе у Гвантанаму, на кубанској територији. Овде нико не жели то што они називају демократијом“, прича Томас Фајнбилд који се као 15-годишњак борио у трупима револуционара Че Геваре. Он није противник најављеним реформама председника САД Барака Обаме.

Ембарго је, према неким проценама, Кастровој влади нанео штету од око 89 милијарди долара. Али политика коју је америчка администрација водила није ослабила режим председника Кубе, напротив - каже један кубански пензионер:

„Тај ембарго је велика срамота - он додатно компликује наш свакодневни живот. Упркос томе, ми Кубанци смо до сада увек излазили на крај са сваком кризом.“

Прилике се ипак мењају. „Ми смо спремни на дијалог са Америком о свим темама. О људским правима, политичким затвореницима, о свему, али све док тај дијалог не угрожава наш суверенитет“, поручио је председника Раул Кастро са једног скупа у Венецуели. Брат Фидела Кастра сматра и да, за проблеме у земљи, прст не треба упирати само у ембарго.

Привредне прогнозе су у међувремену постале значајно лошије. Привредни раст је са шест пао на свега 1,7 одсто. „Светска финансијска криза нас је ослабила. Зато морамо ојачати нашу пољопривреду. Јер евидентан је пад у снабдевању сировинама и извоз је смањен. Мањи је и приступ међународним финансијским фондовима“, појаснио је Раул Кастро.

Занимљиво је да Куба увози око 80 одсто намирница, као и да је упркос ембаргу, Америка Куби пети најважнији трговински партнер. Зато кубански режим и најављује

озбиљне реформе у пољопривреди. Куба се такође прилично ослања на туризам, али упркос великом интересовању туриста, новац који они остављају је сувише мали. Приходи од експлоатације Никла споро расту. Другим речима, Кубанцима не преостаје ништа друго, него да се држе политике коју спроводи и њихова влада, а то је штедња.

(Deutsche Welle)